

сж биле народъ сарматски или алански; а ние знаеме, че сармато-аланете не сж биле хунни. Въ числото на оние народи, които сж биле подчинени на хунните, Прискъ спомънува за нѣкакви си *амалзури*; но тука са подразумѣватъ очевидно *остроготите*, които сж имале единъ княжески родъ Амали. Да припомнимъ така сжщо названието и на едно германско племе *гермундури*, и проч. Слѣдователно окончанието на *гури* и на *гари* не е принадлежало на никаква опредѣлена група.

И така, освѣнъ своето сегашно име бжлгарете са явяватъ у сръднєвѣковните писатели подъ твѣрде разнообразни названия, напримѣръ: хунни, хуннохундури, хуннобундобулгаре, киммерияне, массагети, скити, котраги, мизи и даже влахи*). Важната погрѣшка на истернографията са заключава въ това, че тя е излагала първоначалните сждби на бжлгарете на основание единствено на това тѣхно име въ источниците, и испущала е изпредъ очите си множество извѣстия, въ които бжлгарете са явяватъ подъ други имена. За главна и исходна точка въ историята на бжлгарете обикновено са е земало сказанието за раздѣлението имъ на петъ части между синовете на Куврата и за преселението на Аспаруховата часть по брѣговете на Дунавътъ едвамъ въ втората половина на VII вѣкъ. А сичката тѣхна предидуца истерия са явава въ видъ на нѣколко расхвѣрлени тукъ-тамъ свидѣтелства, т. е. въ такива свидѣтелства, въ които са спомънува само думата бжлгаре. Подъ това име тие са

*) Гл. „*Memoriae Populorum*," II. 442.